

som at kunne bortjage Dyr, der æde Kornet paa Marken.

Judenrigsministeren: Det er en meget vanskelig Ting, naar man vil benytte sig af en Concessjon, en Indrømmelse, der er givne i en vis Retning, til saa at sige ganske at omstøde den Ret til Formildelse, i hvilken den er givne, ved at ville opstille det som Princip, der har gjort sig gjældende i Concessjonen, og gennemføre det i langt større Udstrækning, end det ved Concessjonen er blevet indrømmet. Hvad der er foreslaaet her under Nr. 8 fremtræder ikke som den Indrømmelse, der allerede er skeet ved Placaten af 23de Juli 1845, det fremtræder heller ikke som ligefrem Anvendelse af hvad der ved den Kongelige Resolution af 1848 er indrømmet i den Kongelige Bildtbane; det fremtræder heller ikke som en Udvidelse af Principet i Jagtanordningens § 12 om Beskyttelse mod Rovfugle, men det benytter sig af alle disse Indrømmelser, og gaar dog alligevel meget videre. Det omstøder hele Principet for Jagten, og det paa en saadan Maade, at jeg ikke engang kan see, at et Forslag, der er saaledes affattet, er egnet til at optages i den lovgivende Magts Kundgjørelser. Der er noget Synderligt i at det hedder, „at i de Haver og Lysskove, hvor Andre end Eierne eller Besidderen er jagtberettiget“ hvorved altsaa indrømmes, at der er en Jagtberettiget, og at dette Forhold skal blive ved, skal conserveres, at man altsaa vil holde paa det, som er skeet i 1845, hvor efter den Jagtberettigede fremdeles er jagtberettiget i Haverne, men kun er indskrænket i Maaden, hvorpaa han maa udjage Bildtet; men saa hedder det, at, hvor Andre end Eierne eller Besidderen er jagtberettiget, der skal Jagten dog ikke kunne udøves af disse paa nogen Maade, end ikke paa den Maade, som i Placaten af 1845 blev hjemlet, men alene af den ikke jagtberettigede Eier eller Bruger; det er en forunderlig Modsigelse. Vil man derhen, synes mig man maatte sige, at i indhegnede Haver eller Lysskove skal Jagtretten ikke tilkomme den, der hidtil har været jagtberettiget, men den skal tilkomme Besidderen af Haven, saa fremtræder det dog i Loven, hvad man egentlig vil; men det er en forunderlig

Modsigelse, som findes her, at vedligeholde Jagtretten hos Eierne, og dog sige, at han ikke maa udøve den, men at en Anden, som ikke har Jagtret, skal paa enhveromhelst Maade kunne udøve den. Det er en Maade at afsatte Loven paa, som ikke kan være ønskelig. Det er vistnok sandt, at det er en overmaade mislig Sag, ved 3die Behandling at fremkomme med nye Forslag, der i Principet gaar saa vidt, som det nærværende; det kunde jo have været underkastet særlig Discussion, om der kunde gjøres Noget til at udvide Jagtforordningens § 12, eller udvide udenfor den Kongelige Bildtbane den Indrømmelse, der er gjort i 1848, eller om Placaten af 1845 kunde taale een eller anden Udvidelse; men, at benytte sig af disse Lovbestemmelser til at indføre et Princip, der er ganske fremmed for og staaer i Strid med hele Lovens Aand, det indseer jeg ikke, hvorledes det godt kan lade sig gjøre. Det er vel sagt, at det vil kunne ansees for en Selvfølge, at, naar Besidderen af Haven nedskød Bildtet, skulde han udlevere det til den Jagtberettigede. Ja, naar Forslaget, som var stillet under Nr. 3, var gaaet igennem, hvor der er antaget en saadan Afleveringsret, kunde man maaskee sige, at den ogsaa analogisk kunde komme til Anvendelse i den nye § 18, naar den blev Lov; saa kunde man dog sige, at der var Noget at holde sig til med Hensyn til denne Anskuelse. Men, saaledes som der staaer, at Jagten skal udøves af Eierne eller Brugeren, uden at der staaer Noget om, at han skal aflevere det Bildt, han har sældet, troer jeg ikke, man kan opstille den Fordring til ham, og saa forsvinder ethvert Spor af den Jagtret, der tilkom den Jagtberettigede, og som det er indrømmet i selve Forslaget fremdeles skulde tilkomme ham.

Nyholm: Jeg skal dog tillade mig, da jeg af en æret Landssthingsmand just har faaet den nævnte kongelige Resolution at laane, at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at det i denne Resolution hedder, at det maa være Eiere eller Brugere af lovlig indhegnede Haver tilladt at bortskyde Fugle, som beskadige Frugten i de 4 Maanedes April, Mai, Juni og Juli. Jeg troer rigtignok, at denne Resolution har et ganske andet Indhold end det